

РЕШЕНИЕ

№ 13602

гр. София, 17.04.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 5 състав, в
публично заседание на 27.03.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Владимир Николов

при участието на секретаря Мая Георгиева и при участието на прокурора Стела Спасова, като разгледа дело номер **10990** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 203 и сл. от АПК вр. с чл.1, ал.1 от ЗОДОВ.

Образувано е по искова молба от А. Р. Й. от [населено място], [улица], ЕГН [ЕГН] и съдебен адрес – [населено място], [улица], ет. 1, ап. 3, чрез адв. П., срещу Министерството на вътрешните работи, като се претендира обезщетение за причинени неимуществени вреди в размер на 15 000 лв., предявен като частичен иск от 20 000 лв., както и 5168,89 лв. лихви за забава за периода от 11. 11. 2021 г. до 05. 09. 2024 г.

С молба от 26. 11. 2024 г. ищецът уточнява, че ответник по иска е СДВР, уточнява и периода на иска - от 11. 11. 2021 г. до 06. 12. 2022 г.

С молба от 16. 01. 2025 г. ищецът, чрез процесуалния си представител, заявява че прави отказ от искането да се прогласи нищожността на Заповед № 3060 / 11. 11. 2021 г. Прави изменение на иска, като се претендира обезщетение от СДВР вследствие на наложените със Заповед за прилагане на принудителна административна мярка (ЗППАМ) № 21-4332-006387 / 11. 11. 2021 г. санкции отнемане на свидетелството за управление на МПС, прекратяване на регистрацията на лични му автомобил и задържането му в 06 РУ за срок от 6 месеца, в размер на 10 000 лв., от които са предявени 7500 лв., като частичен иск, както и лихва в размер на 2584,45 лв. за периода от 11. 11. 2021 г. до 30. 09. 2024 г., ведно със законната лихва от завеждането на исковата молба до окончателното изплащане на сумата.

В съдебно заседание ищецът се явява лично и се представлява от адв. П., който поддържа така предявения иск. Претендира разноски. Допълнителни съображения излага в писмени бележки.

Ответникът – Столична дирекция на вътрешните работи, чрез процесуалния си представител оспорва иска. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Представен е писмен отговор на исковата молба от 27.01.2025 г., чрез юрк. М. Г., в който се излагат подробни съображения за нейната неоснователност. В условията на евентуалност е оспорен размера на обезщетението, посочен в исковата молба. Претендира юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение от ищеца.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за основателност на исковата молба, като размера се определи от съда по справедливост.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

На 10.11.2021 г. полицейски служители от Отдел „Пътна полиция“ при СДВР извършили проверка на лек автомобил „О. А.“ с рег. [рег.номер на МПС] , управляван от А. Р. Й. и негова собственост. Автомобилът се движел по [улица]с посока на движение от [улица]към [улица], като проверката е извършена на кръстовището на [улица]и [улица]. В хода на проверката водачът е тестван с техническо средство „Д. Тест 5000“ с № ARMF 0097, проба № 031, извършена в 01:03 часа. Техническото средство отчело положителен резултат за употреба на наркотично вещество амфетамин.

На А. Й. е съставен АУАН № 465123 от 11.11.2021 г. за нарушение на чл. 5, ал. 3, т. 1, пр. 2 от ЗДвП. Издаден е и талон за медицинско изследване № 080735 за ВМА С.. Полицейските служители извършили проверката придружили водача до ВМА, където дал кръв и урина за изследване.

Със ЗППАМ № 21-4332-006387 от 11.11.2021 г. на А. Й. е наложена принудителна административна мярка по чл. 171, т. 2а, б. „б“ от ЗДвП – прекратяване на регистрацията на ППС за срок от 6 месеца.

Със ЗППАМ № 3060 от 11.11.2021 г. на А. Й. е наложена принудителна административна мярка по чл. 171, т. 1, б. „б“ от ЗДвП – временно отнемане на свидетелството за управление на МПС.

На същата дата е образувано досъдебно производство № 3М 2005/2021 г. по описа на 06 РУ – СДВР, пр. пр. № 41896/2021 г. по описа на СРП.

Изготвена е съдебна токсикохимична експертиза с рег. № И-1429/ 15.02.2022 г., като вещите лица са дали заключение, че в кръвта и урината на Й. не се установява наличие на алкохол или на упойващи вещества

С Постановление № 41896 от 04.03.2022 г. е прекратено наказателното производство по ДП № 3М 2005/ 2021 г. по описа на 06 РУ – СДВР, пр. пр. № 41896/2021 г. по описа на СРП.

ЗППАМ № 21-4332-006387 от 11.11.2021 г. е оспорена по съдебен ред и е отменена с Решение № 7450 от 06.12.2022 г. по адм. дело № 317 от 2022 г. по описа на Административен съд София – град.

В хода на настоящото съдебното производство са приети представените към исковата молба писмени доказателства. Събрани са и гласни доказателства чрез разпит на свидетелите Г. Дъбнишка и И. Й..

При така установените факти, Административен съд София - град обосновава следните правни изводи:

Разгледана по същество исковата молба е частично основателна по следните съображения:

Съгласно чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ, държавата и общините отговарят за Съгласно чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ, държавата и общините отговарят за вредите, причинени на граждани и юридически лица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на техни органи и длъжностни лица при или по повод изпълнение на административна дейност. На основание чл. 4 от ЗОДОВ, държавата и общините дължат обезщетение за всички имуществени и неимуществени вреди, които са пряка

и непосредствена последица от увреждането, независимо от това, дали са причинени виновно от длъжностното лице. Поради това отговорността се характеризира като обективна, безвиновна, а възникването на право на обезщетение предполага установяване на незаконосъобразни действия и/или бездействия.

За да бъде ангажирана отговорността на държавата на основание чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ, следва ищецът да установи по безсъмнен и категоричен начин наличието на следните кумулативно изискуеми предпоставки, а именно: 1. незаконосъобразен акт, действие или бездействие на орган или длъжностно лице на държавата, при или по повод изпълнение на административна дейност, отменени по съответния ред относно актовете, а в случаи на претендирани вреди от незаконосъобразни действия/бездействия, незаконосъобразността им се установява от съда, пред който е предявен искът за обезщетение; 2. настъпили вреди и 3. наличие на пряка причинна връзка между постановения незаконосъобразен акт или твърдените незаконосъобразни действия и/или бездействие и настъпилия вредоносен резултат. Посочените предпоставки следва да се констатира кумулативно като липсата, на която и да е от тях е пречка да се реализира отговорността на държавата по чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ.

По отношение на предявения иск, който се обосновава на незаконосъобразна ЗППАМ № 21-4332-006387 от 11.11.2021 г., с която на А. Й. е наложена ПАМ – прекратяване на регистрацията на ППС за срок от 6 месеца, настоящият съдебен състав приема, че съобразно установената фактическа обстановка и събраните доказателствени материали по делото, са налице посочените кумулативно изискуеми предпоставки за възникване на отговорността на ответника по чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ, а именно наличието на ЗППАМ № 21-4332-006387 от 11.11.2021 г., която заповед е отменена по силата на влязло в сила съдебно решение. Налице е надлежен ответник, съобразно чл. 205 от АПК, тъй като Столична дирекция на вътрешните работи е юридическо лице по силата на чл. 37, ал. 2 от ЗМВР.

След като ЗППАМ № 21-4332-006387, издадена от полицейски инспектор при СДВР – ОПП, е отменена с Решение № 7450 от 06.12.2022 г. по адм. дело № 317 от 2022 г. по описа на Административен съд София – град, влязло в сила на същата дата като неподлежащо на обжалване съгласно чл. 172, ал. 5 от ЗДвП, то е налице незаконосъобразен акт и СДВР следва да отговори за вреди причинени от незаконосъобразен акт при или по повод изпълнение на административна дейност, на основание чл. 1, ал. 1 ЗОДОВ.

С оглед изложеното, настоящата съдебна инстанция приема, че е налице предпоставка за ангажиране на отговорността на СДВР - незаконосъобразен акт на орган или длъжностно лице на държавата при или по повод изпълнение на административна дейност, отменен по съответния ред.

По отношение настъпилата вреда и причинната връзка между нея и незаконосъобразния административен акт съдът намира следното:

Спорът по делото се свързва именно с наличието на тези два от кумулативно изискуемите се елементи от правопораждащия отговорността на държавата фактически състав по чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ - настъпването на твърдените от ищеца неимуществени вреди и доколко същите са пряка и непосредствена последица от незаконосъобразна административна дейност – от незаконосъобразната Заповед за прилагане на ПАМ.

Предявеният иск за присъждане на обезщетение за неимуществени вреди се основава на твърдения за претърпени от ищеца в причинна връзка със ЗППАМ негативни психични и емоционални изживявания, в т. ч. неудобство, срам, стрес и притеснения. Ищецът излага, че през периода, в който личният му автомобил е бил с прекратена регистрация, от него зависела и приятелката му, която страдала от онкологично заболяване и се е нуждала от съдействието с

предвижване за осъществяване на прегледи и други наложени от лечението действия. Затруднено било и ежедневно му предвижване до и от работното му място. В продължение на дълъг период от време изпитвал потиснатост и притеснение. Налагането на ПАМ за нещо, което не е извършил го накарало да се чувства несигурен и неспокоен.

От показанията на разпитания по делото свидетел Г. Дъбнишка, които съдът кредитира при условията на чл. 172 от ГПК с оглед нейната заинтересованост по делото се установява, че ищецът не е приел добре наложената му ПАМ, като се влошили и отношенията с баща му. Свидетелят И. Й., чиито показания съдът кредитира изцяло, сочи, че ищецът е бил много притеснен и стресиран, станал по – затворен и по –рядко излизал и се виждал с приятели. Последното кореспондира с наведените в исковата молба твърдения за чувство на безсилие, обида и несправедливост, причинени вследствие на незаконосъобразно наложената ПАМ.

Налагането на ПАМ води до неблагоприятни последици върху емоционалното и психическо състояние по отношение на лицето, срещу което е издаден акта. Следва да се направи извод, че доказаните по делото психически страдания са пряка и непосредствена последица от незаконосъобразната заповед за налагане на принудителна административна мярка.

Съдът намира, че е налице причинена вреда, която подлежи на обезщетяване и причинна връзка между отменения като незаконосъобразен акт и претендираните вреди. Съгласно практиката на Върховния касационен съд, изразена в Решение № 81/27.01.2006 г. по гр.д. № 23/2005г., Решение № 129/25.07.2005 г. по гр.д. № 2439/2003г. е възприето, че “...непосредствени вреди са тези, които по време и място следват противоправния резултат, а преки са тези, които обосновават причинната връзка между противоправността на поведението на деликвента и вредите“. Следователно налице е причинна връзка по чл. 4 от ЗОДОВ. Преки са само тези вреди, които са типична, нормално настъпваща и необходима последица от вредоносния резултат, т. е. които са вследствие от увреждането. Непосредствени са вредите, които са настъпили по време и място, следващо противоправния резултат. В настоящия казус, вредите, които се претендират са пряка и непосредствена последица от заповедта за прилагане на принудителна административна мярка. С оглед на гореизложеното съдът намира, че ако не беше издадена заповедта, то ищецът не би претърпял описаните негативните преживявания. Вредите се изразяват в неблагоприятна последица, която накърнява правната сфера на лицето.

По отношение твърденията на ищеца за претърпени вреди от незаконосъобразно отнемане на свидетелството му за управление на МПС следва да се отбележи, че така посочената ПАМ е наложена не с отменената ЗППАМ № 21-4332-006387 от 11.11.2021 г., а със ЗППАМ № 3060/11.11.2021 г., която не е оспорена, съответно не е отменена, поради което така наведените твърдения не подлежат на разглеждане в настоящото производство.

Предвид обстоятелството, че в ЗОДОВ липсва разпоредба за определяне размера на обезщетението за неимуществени вреди, то следва да намери приложение чл. 52 от Закона за задълженията и договорите /ЗЗД/, според който обезщетението за неимуществени вреди се определя от съда по справедливост. Обезщетението предвидено в нормата на чл. 52 ЗЗД, възмездява главно страданията или загубата на морална опора, понесени от ощетения вследствие на увреждането. Задължителни указания в тази посока се съдържат в т. II на ППВС № 4/1968 г.

Съдът намира за основателно направеното от ответната страна възражение за прекомерност на претендираното обезщетение. Настоящият състав намира, че обезщетението, което следва да се присъди на ищеца за претърпени неимуществени вреди вследствие отмяната на незаконосъобразния административен акт - заповед за прилагане на ПАМ прекратяване на регистрацията на МПС за срок от 6 месеца, възлиза в размер на 2000 лева. Така определената сума съдът приема за справедлива предвид претърпените от А. Й. неимуществени вреди, изразяващи

се в стрес, срам, безсилие и обида. Интензитетът и времетраенето на вредите обуславят обаче определяне на сума по-малка от претендираната.

В тази връзка настоящата инстанция разгледа обстоятелството, че от страна на ищеца не са ангажирани доказателства, че е търпял негативни изживявания през целия претендиран с исковата молба период, а именно – от 11.11.2021 г. до 30.09.2024 г. Наред с това при определянето на обезщетението съдът отчете, че исковата молба е предявена близо три години след издаването на акта и две години след отмяната му с Решение № 7450 от 06.12.2022 г., поради което интензитетът на претърпените болки и страдания очевидно е намалял.

В тази връзка, искът за причинени на ищеца неимуществени вреди от отменената като незаконосъобразна ЗППАМ № 21-4332-006387 от 11.11.2021 г. на полицейски инспектор при СДВР - ОПП е основателен и доказан до посочения по-горе размер от 2000 лв., като за разликата до претендираната сума от 7500 лева, същият следва да бъде отхвърлен.

Предвид частичната основателност на основната претенция доказана е и акцесорната претенция за присъждане на лихва. Претендира се лихва в размер на 2 584,45 лв. за периода от 11. 11. 2021 г. до 30. 09. 2024 г., ведно със законната лихва от завеждането на исковата молба до окончателното изплащане на сумата.

Мораторна лихва се дължи обезщетение от датата на отмяна на административния акт (т. 4 от Тълкувателно решение № 3 от 22.04.2004 г. на ВКС по тълк. гр. д. № 3/2004 г., ОСГК), което е станало с влизане в сила на решението на 06.12.2022 г. При пресмятане от страна на съда с онлайн калкулатор, за което не се изиска специални знания, се установява, че размера на законната лихва за забава върху така определеното от съда обезщетение от 2000 лв. за периода от 06.12.2022 г. до 30.09.2024 г. е 472.48 лв.

Съобразно обстоятелството, че искът за заплащане на обезщетение е частично основателен, то и претенцията по дължимото относно законната лихва върху главницата от датата на предявяване на исковата молба – 07.11.2024 г. до окончателното изплащане на сумите, е доказана и подлежи на уважаване съобразно с главния иск.

В съответствие с нормата на чл. 81 ГПК, настоящият състав следва да се произнесе по претенциите на страните за присъждане на разноски. При този изход на спора и на основание чл. 10, ал. 3 от ЗОДОВ, на ищеца следва да се присъдят направените по делото разноски, съразмерно с уважената част от иска. От представения договор за правна помощ се установява, че ищеца е получил от адв. П. безплатна правна помощ по реда на чл. 38 от Закона за адвокатурата (ЗА). На основание чл. 38, ал. 2 от ЗА, в случаите по ал. 1, ако в съответното производство насрещната страна е осъдена за разноски, адвокатът или адвокатът на Европейския съюз има право на адвокатско възнаграждение. В този случай съдът определя възнаграждението в размер, не по-нисък от предвидения в наредбата по чл. 36, ал. 2 и осъжда другата страна да го заплати. Съобразно уважената част от предявения иск, на процесуалния представител на ищеца на основание чл. 7, ал. 2, т. 3 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. следва да се присъди адвокатско възнаграждение в размер на 320 лв. На ищеца следва да се присъдят сторените по делото разноски за заплатена държавна такса в размер на 10 лв. На ответника СДВР, съобразно отхвърлената част от иска следва да се присъди сумата от 75 лв. представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Така мотивиран, Административен съд София - град, I отделение, 5 състав:

РЕШИ:

ОСЪЖДА Столичната дирекция на вътрешните работи да заплати на А. Р. Й., ЕГН [ЕГН] сумата в

размер на 2000 /две хиляди/ лева, представляваща обезщетение за неимуществени вреди за периода от 11.11.2021 г. до 30. 09. 2024 г., причинени му от отменена като незаконосъобразна Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 21-4332-006387 от 11.11.2021 г., издадена от полицейски инспектор при СДВР – ОПП, ведно със законната лихва върху тази сума от предявяването на исковата молба – 07.11.2024 г. до окончателното ѝ заплащане, като **ОТХВЪРЛЯ** иска в останалата част, за разликата над 2000 лв. до 7500 лв. като неоснователен и недоказан.

ОСЪЖДА Столичната дирекция на вътрешните работи да заплати на А. Р. Й., ЕГН [ЕГН] сумата от 472,48 лева, представляваща законна лихва за забава върху така определеното обезщетение за периода от 06.12.2022 г. до 30.09.2024 г., като отхвърля иска за останалата част до претендирания размер от 2 584,45 лв.

ОСЪЖДА Столичната дирекция на вътрешните работи да заплати на А. Р. Й., ЕГН [ЕГН], разноски в размер на 10 лв. за държавна такса по делото.

ОСЪЖДА Столичната дирекция на вътрешните работи при МВР да заплати на адвокат М. П. от САК, съдебен адрес: [населено място], [улица], ет. 1, ап. 3, процесуален представител на ищеца А. Р. Й., адвокатско възнаграждение в размер на 320 лв. по чл. 38, ал. 1 от Закона за адвокатурата.

ОСЪЖДА А. Р. Й., ЕГН [ЕГН] да заплати на Столичната дирекция на вътрешните работи юрисконсултско възнаграждение в размер на 75 лв.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба или касационен протест пред Върховния административен съд, в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: